USNESENÍ

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátu složeném z předsedy Petra Mikeše a soudců Jitky Zavřelové a Milana Podhrázkého v právní věci žalobce: **Q. T. V.**, proti žalované: **Policie České republiky, Ředitelství služby cizinecké policie**, se sídlem Olšanská 2, Praha 3, za účasti osoby zúčastněné na řízení: **N. T. H.**, zastoupená Mgr. Petrem Václavkem, advokátem se sídlem Opletalova 1417/25, Praha 1, proti rozhodnutí žalované ze dne 14. 10. 2020 čj. CPR-18953-3/ČJ-2020-930310-V237, o kasační stížnosti žalobce proti rozsudku Krajského soudu v Plzni ze dne 10. 12. 2020, čj. 17 A 86/2020 - 45,

takto:

I. Kasační stížnost **se odmítá**.

II. Žádný z účastníků **nemá** právo na náhradu nákladů řízení.

III. Osoba zúčastněná na řízení **nemá** právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

[1] Krajské ředitelství policie Karlovarského kraje, odbor cizinecké policie, vydalo rozhodnutí ze dne 16. 4. 2021, čj. KRPK-96601-47ČJ-2019-190022, jímž rozhodlo o správním vyhoštění žalobce. Doba, po kterou mu nelze umožnit vstup na území členských států Evropské unie byla stanovena na šest měsíců. Žalovaná výše uvedeným rozhodnutím změnila výrok prvostupňového správního rozhodnutí v části určení počátku doby, po kterou nelze umožnit vstup na území členských států EU. Ve zbytku odvolání zamítla a prvostupňové rozhodnutí potvrdila. Žalobu proti rozhodnutí žalované Krajský soud v Plzni výše uvedeným rozsudkem zamítl.

[2] Proti tomuto rozsudku podal žalobce (dále „stěžovatel“) kasační stížnost. Stěžovatel byl v řízení o kasační stížnosti, jakož i v předchozím řízení o žalobě před Krajským soudem v Plzni, zastoupen Mgr. Petrem Václavkem, advokátem se sídlem Opletalova 1417/25, Praha 1, na základě plné moci ze dne 19. 10. 2020. Přípisem ze dne 20. 9. 2021 však Mgr. Václavek Nejvyššímu správnímu soudu sdělil, že došlo k ukončení poskytování právních služeb stěžovateli. V důsledku toho nebyl ode dne 20. 9. 2021 stěžovatel v řízení o kasační stížnosti zastoupen advokátem.

[3] Podle § 105 odst. 2 s. ř. s. *musí být stěžovatel v řízení o kasační stížnosti zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie*.

[4] Usnesením ze dne 23. 9. 2021, čj. 8 Azs 21/2021 - 43, proto Nejvyšší správní soud vyzval stěžovatele, aby ve lhůtě jednoho týdne od doručení tohoto usnesení buďto předložil plnou moc udělenou jím advokátovi k zastupování v řízení o kasační stížnosti nebo ve stejné lhůtě prokázal, že má vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie. Současně jej poučil, že nevyhoví-li této výzvě, soud kasační stížnost odmítne.

[5] Nejvyšší správní soud toto usnesení stěžovateli doručoval na výše uvedenou adresu, jíž stěžovatel uvedl v kasační stížnosti, jakož i předtím v žalobě a ve správním řízení. Zároveň stěžovatel soudu nesdělil žádnou změnu této adresy.

[6] Zásilku obsahující usnesení nebylo možné stěžovateli na uvedené adrese vhodit do domovní nebo jiné jím užívané schránky, a proto doručující orgán v souladu s § 50 odst. 2 věty první o. s. ř. písemnost vrátil odesílajícímu soudu a v místě doručení o této skutečnosti zanechal písemné oznámení. Dle sdělení doručovatele uvedeného na vrácené obálce se stěžovatel odstěhoval.

[7] Podle § 50 odst. 2 věty druhé o. s. ř. Nejvyšší správní soud dne 4. 10. 2021 vyvěsil usnesení na úřední desce soudu. Podle daného ustanovení se písemnost považuje za doručenou desátým dnem po vyvěšení, tj. ve čtvrtek 14. 10. 2021.

[8] Lhůta jednoho týdne pro předložení plné moci udělené advokátovi, resp. pro prokázání, že stěžovatel má vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie, skončila uplynutím následujícího čtvrtku 21. 10. 2021. Stěžovatel však v této lhůtě (ani později do rozhodnutí soudu) na výzvu nereagoval, a plnou moc Nejvyššímu správnímu soudu nepředložil, neprokázal potřebné právnické vzdělání, a ani nepožádal o prodloužení lhůty. Nedoložil tedy splnění požadavků stanovených v § 105 odst. 2 s. ř. s.

[9] Protože nebylo možné pro tento nedostatek pokračovat v řízení, Nejvyšší správní soud kasační stížnost odmítl za použití § 46 odst. 1 písm. a) ve spojení s § 120 s. ř. s.

[10] Výrok o náhradě nákladů řízení se opírá o § 60 odst. 3 větu první s. ř. s. ve spojení s § 120 s. ř. s., dle nichž nemá žádný z účastníků řízení právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti, byla-li kasační stížnost odmítnuta.

[11] Osobě zúčastněné na řízení nevznikly náklady podle § 60 odst. 5 s. ř. s., neboť jí soud neuložil žádnou povinnost, proto soud rozhodl, že osoba zúčastněná nemá právo na náhradu nákladů řízení.

P o u č e n í : Proti tomuto usnesení **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně 26. října 2021

pokračování

Petr Mikeš
předseda senátu